

РЕШЕНИЕ

№ 1857

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11356** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Т. С., [ЕГН], чрез процесуалния му представител – адв. М. Д., срещу Решение № 4177 от 07.11.2022 г. на СРС, 135 състав по НАХД № 10992/2022 г. С решението е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0001820 от 04.07.2022 г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) – [населено място], с което на основание чл. 93в, ал. 18, предл. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП) на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на член 32, §3, изр. 1, предл. 3 от Регламент (ЕС) №165/2014.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като се оспорват правните изводи на районния съд за осъществено нарушение от касационния жалбоподател, водещо до манипулиране на резултатите на работещия в превозното средство тахограф, представляващо укриване на данни по смисъла на чл.32, §3, изр.1, пр.3 от Регламент /ЕС/ № 165/2014. Направено е искане да се отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Касаторът - Г. Т. С. редовно призован се представлява от адв. М. Д., която поддържа касационната жалба.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИА „АА“/, редовно призван, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява заключение за неоснователност на жалбата, а обжалваното решение като правилно да остане в сила.

Административен съд София-град, VI касационен състав, след преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 211, ал.1 от АПК, във вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд, след анализ на приобщените по делото писмени и гласни доказателства е приел за установено, че на 15.05.2022г. наказаното лице осъществявал обществен превоз на товари (амбалаж) от [населено място] до [населено място] поле, като около 12: 30 часа бил спрял за проверка от служителите Г. С. Г. и Д. А. Т. – на длъжност инспектори в РД"АА"- С.. Г. Т. С. представил на контролните органи пътен лист № 0030577, товарителница № 0197614 и заверено копие №[ЕИК]. ППС било оборудвано с дигитален тахограф, в който била поставена картата на водача. Тази карта била проверена в служебна мобилна лаборатория, оборудвана с хардуерно и софтуерно устройство - програма TDCS, която проверявала работното време на водача през последните 28 дни. Чрез програмата се установило, че на 14.05.2022 г. водачът е тръгнал в 11: 00 часа от [населено място], обл. П. за [населено място], като за времето от 16: 35 часа на 14.05.2022 г. до 11: 41 часа на 15.05.2022 г. водачът е укрил данните за движението на МПС, съхранени в картата на водача с № 0000000104124001, използвана в монтирания дигитален тахограф "С. SE500", сер. № 976405, като са изминати 195 км. (картата е била извадена при показания 866304 км. на 14.05.2022 г. и поставена на 15.05.2022 г. при показания 866496 км.). За този период водачът е въвел ръчен запис за почивка в картата.

Въз основа на констатираното, по отношение на касатора е съставен АУАН №А-2012, № 323115/15.05.2022 г., в който извършеното деяние е квалифицирано като административно нарушение по чл. 32, § 3, изр.1, пр. 3 от Регламент 165/2014. Актът е съставен в присъствието на нарушителя и подписан без възражение. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, на основание чл. 93в, ал. 18, предл.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/, за нарушение по чл. 32, § 3, изр.1, пр.3 от Регламент /ЕС/ № 165/2014.

С обжалваното решение районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на процесното НП. Съдът приел, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение и същото не представлява маловажен случай, както и, че наложеното административно наказание съответства по вид и размер на приложената санкционна разпоредба.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

При разглеждане на делото районният съд е събрал допустими и относими писмени и

гласни доказателства, които е анализирал поотделно и в съвкупност, като е осъществил цялостен контрол за законосъобразност на оспореното НП, в съответствие с разпоредбата на чл. 314 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН. Районният съд правилно е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл.57 от ЗАНН. Изведените правни изводи за липса на допуснати съществени нарушения, които да водят до отмяна на НП, на процесуално основание са правилни и обосновани.

Касационният състав изцяло споделя установената от районния съд фактическа обстановка /която съответства и на описаната в АУАН и НП/, както и изведените от правни изводи за законосъобразност на оспореното НП. Съдът е анализирал приобщените по делото писмени доказателства и показанията на разпитаните свидетели, като правилно е приел, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение, като е манипулирал резултатите от работещия в превозното средство тахограф, което представлява укриване на данни по смисъла чл. 32, § 3, изр.1, пр.3 от Регламент /ЕС/ № 165/2014, и е осъществил административнонаказателния състав на чл.93в, ал.18, пр.2 от ЗАвПр, посочен в оспореното НП.

Съгласно разпоредбата на чл.93в, ал.18, пр.2 от ЗАвПр, водач, който подправи, укрие или унищожи данни, записани в тахографския лист или съхранени в дигиталния тахограф или в картата на водача, или на разпечатките от дигиталния тахограф, се наказва с глоба 1500 лв. Предвиденото в тази разпоредба наказание е в абсолютен размер от 1500 лв., поради което не подлежи на преценка за справедливост от съда.

Касационният състав споделя изложените от районния съд мотиви, относно липсата на основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че в случая с нарушението се засягат правила уреждащи обществени отношения, нарушението на които застрашава живота и здравето на широк кръг лица, участващи в движението.

Неоснователно е оплакването на касатора, че районният съд не е обсъдил обективно и безпристрастно събраните доказателства по делото. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, като в решението си е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът е изпълнил служебното си задължение за провеждане на съдебното следствие по начин, осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точно съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Твърдението на касатора, че в АУАН и в НП не е посочено място на извършване на нарушението или че свидетелските показания на актосъставителя навеждат към извършване на друго административно нарушение, настоящият съдебен състав намира за несъстоятелни.

По изложените съображения касационната жалба е неоснователна. При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, съдът приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да остане в сила.

При този изход на спора, на РД „АА“ не се дължат разноски, тъй като не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН,
Административен съд София-град, VI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4177 от 07.11.2022 г. на СРС, 135 състав по НАХД №
10992/2022 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.